

saa maa jeg dog foreløbig tillade mig den Bemærkning, at det vilde forekomme mig besynderligt at sige til Ministeriet: vi anerkjende idetmindste foreløbig, at den Politif, I have valgt, har været en Nødvendighed, at I have havt den fornødne Indsigt og Dygtighed til at vælge den Politif, som for Diebliffet maa ansees at være nødvendig og gavnlig for vort Fædreland, og vi maae tillige sjanke Eder vor Anerkjendelse, at I have havt Mod og Kraft til at udtale denne Politif aabent for os paa en Tid, da I meget vel vidste, at denne Politif hverken stemmede med Folkets eller med Rigsdagens Ønsker (Hør!). Jeg siger, det vilde være noget besynderligt at tale saaledes til Ministeriet, og saa at sige: men vi kunne ikke sjanke det Ministerium, som har havt denne Indsigt og dette Mod, som vi maae erkjende, den Tillid, som er nødvendig for at gjennemføre denne Politif, som de selv have valgt, og som vi foreløbigt idetmindste maae erkjende, de have valgt rigtigt. Men, naar vi nu vende os til den Bekymring, som finder Sted med Hensyn til Maaden og Udførelsen af den Politif, som er udtalt i Kundgjørelsen af 28de Januar d. A., saa mener jeg, at Bekymring navnlig kunde finde Sted i tre Henseender, for det Første med Hensyn til Hertugdømmet Slesvig og den Bestyrelse, som vil blive Hertugdømmet Slesvig til Deel, dernæst med Hensyn til den Indflydelse, som Gjennemførelsen af denne Politif vil have paa den danske Grundlov, og endelig med Hensyn til Tiden, hvori, og Maaden, hvorpaa Gjennemførelsen vil skee. Hvad nu først Hertugdømmet Slesvig angaaer, da maa jeg tilstaae, at jeg altid har anseet og endnu anseer den Udnævnelse for uheldig, som samtidig med Kundgjørelsen fandt Sted til Ministerposten for Hertugdømmet Slesvig (Hør! Hør!); jeg har anseet og anseer det endnu for uheldigt, at man vilde sætte en tydsk dannet Mand i Spidsen for Hertugdømmet Slesvigs Regjering (Hør! Bravo!); jeg har anseet det for uheldigt, at man vilde sætte en tydsk dannet Mand i Spidsen for Regjeringen i et dansk Land (Hør!). Jeg vilde til enhver Tid ansee det for uheldigt, men fornemmelig under nærværende Omstændigheder, fordi jeg mener, at denne For-

anstaltning kunde faae Udseende af, at man vilde vende tilbage til den gamle Fremgangsmaade, som har været Roden til alle vore Ulykker, ikke alene i de senere Aar, men igjennem en lang Række af Aar (Hør! Hør!); jeg har meent, at det var uheldigt, fordi det herved kunde antydes, at man fremdeles vilde lade Slesvig staae i en saadan uvis Stilling, at det ikke laa klart for Europas Dine, at Slesvig er, har været og altid skal være et dansk Land, at Slesvig hører til Danmark og ikke til Tydskland, derfor har jeg anseet denne Udnævnelse for uheldig; men, idet jeg udtaler dette, skulder jeg tillige at tilføie, at denne min Mening ingenlunde har havt sin Anledning i den Personlighed, som Hans Majestæt har sat i Spidsen for Hertugdømmet Slesvig (Hør!). Jeg har al Agtelse for denne Mand, jeg har fuldkommen Tillid til hans redelige og rettskafne Character, og jeg har den fulde Overbeviisning, at han vil udføre det Hverv, Hans Majestæt har overdraget ham, med fuldkommen Upartiffhed, jeg har den fuldkomne Overbeviisning, at han ikke vil foretage noget Skridt, som vil være til Skade for den retfærdige, den danske Sag; men jeg har dog troet, at hans Udnævnelse var skadelig i og for sig, paa Grund af, at den nødvendig paa den ene Side maatte fremkalde Frygt og Bekymringer, og paa den anden Side vække Forhaabninger, som ikke burde fremkaldes (Hør!), og det har virkelig viist sig, at den har havt en saadan Virkning (Ja! Hør!); men denne Virkning er allerede for Størstedelen og maaskee endog ganske tilintetgjort (Nei!); de Foranstaltninger, som denne Mand har truffet, siden han har overtaget den Post, hvor til Kongen har kaldet ham, have været af den Besskaffenhed, at de paa den ene Side have fjernet den Frygt og den Bekymring, som hans Udnævnelse gav Anledning til, og paa den anden Side have neddampet de Forhaabninger, som derved bleve fremkaldte (Nei!), Befolknin-gen i Slesvig er for Størstedelen beroliget i saa Henseende (Nei!), om end ikke ganske, saa dog for Størstedelen, og jeg mener, at vi derfor ogsaa tør berolige os, jeg mener, at vi ialtfald i den Henseende ikke have mere Anledning til nu at nære Bekymring eller at